

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de erroribus Pelagianorum, de Gratia, de
Iustificatione & Merito, de Virtutibus Theologicis, & quatuor Cardinalibus,
ac de ineffabili mysterio Incarnationis

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. I. Vera sententia statuitur & probatur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77342)

ARTICVLVS VII.

Virum Christi anima per scientiam infusam evidenter cognoverit mysterium Trinitatis, quoad an est?

119. **N**egativam partem docent Vazquez hic disp. 53. cap. 1. & Lorca disp. 50. Alvarez verò disp. 62. licet cognitionem claram existentia huius mysterij, scientia illi tribuat, dicit tamen eam non esse evidentem, nisi evidentiâ in attestante.

§. I.

Vera sententia statuitur, & probatur.

Dico tamen, animam Christi, per scientiam inditam, cognoscere mysterium Trinitatis quoad an est, idque evidenter, evidentiâ non in attestante, sed per speciem infusam, in qua quidditative visionem suam beatam extra Verbum contemplatur. Ita Cajetanus hic art. 1. Ferrariensis 3. contra Gent. cap. 62. Joannes à S. Thoma, Cipullus, Cabrera, & alij Thomistæ communiter.

120. Primam partem huius conclusionis probant Alvarez, & alij ex nostris Thomistis, hoc discursu. Christus, in quantum erat viator, cognovit mysterium Trinitatis, nam ut viator sæpe de illo locutus est, ut instrueret Judæos, & ut viator Deum ut trinum oravit, quod sine ejus cognitione præstare non potuit: Sed Christus, in quantum viator, non potuit cognoscere mysterium Trinitatis, nisi per scientiam infusam: Ergo per talem scientiam illud cognovit. Minorem probant, quia fides per quam ceteri viatores mysterium Trinitatis cognoscunt, non erat in Christo; scientia verò beata, Christo ut viatori non competebar, sed ut comprehensori: Ergo quatenus erat viator, mysterium hoc non nisi per scientiam infusam cognoscere potuit.

121. Hæc tamen ratio non urget, licet enim Christus ut viator Deum ut trinum cognoverit, idque perperam neget Vazquez loco citato num. 7. Dici tamen potest, hanc mysterij Trinitatis notitiam, elicitali fuisse à Christo, mediante lumine prophetico, quod ipsi ut viatori competebar, non verò mediante scientiâ infusâ, quæ, ut infra dicemus, à lumine prophetico distinguitur. Unde hæc ratione prætermittitur.

122. Probatur prima pars conclusionis contra Vazquezem & Lorcam, ratione quam D. Thomas hic art. 1. insinuat. Per scientiam inditam redacta est ad actum omnis potentialitas animæ Christi, non solum naturalis, sed etiam obediencialis, ut ex supra dictis patet: Atqui in anima Christi est potentia obediencialis ad cognoscendum mysterium Trinitatis extra verbum, per scientiam infusam; hæc enim cognitio ex nullo capite repugnare videtur scientiæ inditæ animæ Christi, ut constabit ex solutione argumentorum: Ergo anima Christi per scientiam inditam extra verbum cognoscit mysterium Trinitatis.

123. Probatur etiam eadem pars ex fundamentis quæ supra art. 3. statuimus; ubi enim ostendimus, quod anima Christi per scientiam infusam cognoscit quidditative, imò & comprehensive, entia supernaturalia creata: Sed hæc cognitio haberi non potest sine cognitione evidenti mysterij Trinitatis quoad an est: Ergo per scientiam infusam clarè cognoscit Christus mysterium illud quoad

Tom. IV.

A an est. Minor probatur: Objecta dicentia habitudinem transcendentalem ad Deum ut unum & trinum, non possunt comprehensive, imò nec quidditative cognosci, nisi simul cognoscatur evidenter per eandem cognitionem Deus ut unum & trinus, quoad an est: Sed entia supernaturalia creata, v. g. visio beatifica, vel actus fidei, dicunt habitudinem transcendentalem ad Deum ut unum & trinum: Ergo non possunt quidditative cognosci, absque eo quod simul eadem cognitione cognoscatur evidenter trinitas personarum, quoad an est. Minor est certa, visio enim beatifica, cum sit cognitio quidditativa Dei, dicit essentialiter habitudinem ad Deum secundum quod est in se, atque adeo ad Deum ut trinum in personis.

B Major verò inde probatur, quod implicet manifestè rem quæ habitudinem transcendentalem dicit ad aliquem terminum, evidenter sive quidditative cognosci, non cognito evidenter ejus termino, saltem quoad an est.

Quod verò hæc cognitio non fuerit in attestante, sed in specie, indirectè tale mysterium quoad an est repræsentante, & directè visionem beatificam, probatur contra Alvarez. Cognitio evidens in attestante de mysterio Trinitatis quoad an est, non pertinet ad scientiam inditam: Ergo cognitio evidens quam habuit Christus de mysterio Trinitatis quoad an est; non fuit cognitio in attestante, sed in specie directè ei visionem beatificam repræsentante. Consequentia patet, probatur Antecedens. Cognitio evidens Trinitatis solum in attestante, est per medium omnino extrinsecum objecto, videlicet per revelationem divinam: Ergo non pertinet ad scientiam inditam, utpote quæ sicut alia scientiæ procedere debet per medium objecto intrinsecum, aliàs non esset scientia.

C Confirmatur: Decebat quod anima Christi perfectius, subindeque clarius, extra verbum mysterium Trinitatis quoad an est cognosceret, quam ceteri homines: Ergo cum plures ex hominibus habuerint (ut concedit Alvarez) extra verbum in attestante notitiam evidentem illius mysterij, quoad an est, anima Christi debuit perfectius illud extra verbum cognoscere, atque adeo per aliquam speciem, non quidem directè, sed indirectè ipsum repræsentantem, qualis est ea quæ in cognitione suæ visionis beatificæ utebatur scientia ipsi indita.

§. II.

Solvuntur objectiones.

Objicies primò contra primam partem conclusionis: D. Thomas hic art. 1. expressè asserit Christum per scientiam infusam non cognovisse essentiam divinam, sed solum per scientiam beatam: At si Christus per scientiam infusam mysterium Trinitatis cognovisset, etiam per illam cognovisset divinam essentiam, cum enim mysterium Trinitatis consistat in eo quod divina essentia in tribus personis subsistat, non potest dari evidens illius cognitio, nisi ipsa Dei essentia evidenter cognoscatur: Ergo juxta D. Thomam, Christus per scientiam infusam non cognovit mysterium Trinitatis: quoad an est. Hoc testimonium ita exagerat Vazquez, ut dicat Thomistæ qui oppositum docent, non legisse Divum Thomam.

Sed mirum est, hunc Authorem ita fuisse hallucinatum: H h h h ij